

Koronaspagaten: forholdet mellom frivillighet og ufrivillighet

Vi nordmenn er et organisert folk. Det sies at hver og en av oss er medlem av 5-7 organisasjoner på frivillig basis, der være seg fagforeninger eller andre interesseorganisasjoner. Det betyr selvfølgelig ikke at engasjementet er like stort i alle sammenhenger, men vi må vel kunne si at i løpet av de siste 30-40 årene så har organisasjoner knyttet til kystkultur, vår maritime historie og kultur- og miljøvern vært en slags vinnere i den stadig skarpere konkurransen om folkelig engasjementet og innsatsvilje. Selv om dette kanskje er sannere sosialt og kulturelt, enn rent økonomisk.

En av hovedgrunnene til de frivillige organisasjonenes popularitet og betydning i samfunnet er deres tilbud om felles aktiviteter, ikke bare et rent idémessig fellesskap, men tilbud om deltagelse i rent praktiske arbeidsoppgaver og fellesskap, på tvers av profesjoner og sosiale hierarkier. Dugnaden er ryggraden i det frivillige organisasjonsarbeidet, og den samfunnsmessige betydningen av at en stor del av befolkningen engasjerer seg i frivillig gratisarbeid for å bedre livskvaliteten, øke utfoldelsesmulighetene og kunnskapstilgangen utenom, og i tillegg til, de etablerte og institusjonaliserte kanalene kan neppe overvurderes.

Det er jo derfor det knapt er noen seriøs politiker som ikke er raskt ute med verbalt skryt av den samfunnsmessige betydningen arbeidet til de såkalte NGO's (Non-Governmental Organisations) har, i et

kulturelt og sosialøkonomisk perspektiv. Når det gjelder forståelsen for de økonomiske forutsetningene som må ligge til grunn for å få denne frivillighetssektoren til å fungere, så er den ikke alltid like tydelig.

For de fleste av oss er dugnad ensbetydende med «fellesskap»: komme sammen for å løse meningsfylte utfordringer og arbeidsoppgaver. Men i dag – i koronaens tid og nye perspektiv – så snakkes det om en «nasjonal dugnad» som består i å holde oss unna hverandre, holde avstand, avstå fra sammenkomster og unødige menneskemøter. Det er en utfordring for dugnadsånden, men kanskje desto viktigere å ta innover seg.

Den beste måten å ta vare på hverandre nå er å ligge lavt, ligge på været, vente å se. Og kanskje dyrke andre måter å vise at vi setter pris på hverandre, som eksempelvis skrytemailer og kjærlighetsbrev - eller bare en telefon der vi sier at det skal være godt å komme utover igjen når dette er over.

Lev vel. Hilsen Jo van der Eynden

Det er koblet strøm til låven

Endelig. Det er en stor begivenhet. Før hadde vi byggestrøm med kabel fra Thaulows hus. Nå har vi imidlertid lagt inn strøm koblet til kontakter på låven. Det vil gjøre livet lettere for dem som jobber på gården. Etter alle disse årene har ikke låvegruppa tenkt på å markere begivenheten med en fest og et eneste stykke blaudkage. Som de sier: «Vi er her for å jobbe... ikke spise blaudkage».

Nyhetsbrev fra Bragdøya kystlag

Vi ber om forståelse

Det er og blir mye fokus på koronasmitte for tiden. Også på Bragdøya. Vi har sett oss nødt til å innføre restriksjoner i samsvar med myndighetenes anbefalinger og stenge ned mange aktiviteter. Først og fremst fellesaktiviteter og fellesarrangementer som samler folk. Det går utover noe og noen. Men vi føler at vi har forståelse for det vi gjør og at medlemmene har tillit til at vi gjør det som er best for fellesskapet. Samtidig vurderer vi hele tiden hvordan vi kan opprettholde noe av aktiviteten. Rutebåten går fortsatt på dagtid og det er anledning til å gå ut på øya og drive med aktiviteter på egenhånd. Å være på sjøen og på øya er vel noe av det bedre vi kan gjøre – innenfor det regelverk som gjelder mht. hygiene, antall og avstand. Vi ser fram til å møtes igjen og håper medlemmene kommer tilbake når situasjonen blir mer normal. I mellomtiden, hold avstand og hold ut!

Bjørn Vidar
Styreleder

En høstrapport fra PIL

Nå er det høst igjen. Sommeren er over. De store båtene pakkes inn for vinteren. En høst med regn og vind stopper imidlertid ikke aktivitetene i Pilgruppa. Pilgruppa vil bruke høsten til å dukke inn under presenningene og starte arbeidet med innredningen. Sommeren med Pil ble litt annerledes enn vi hadde sett for oss. Vi hadde planlagt tur til Trebåtfestivalen i Risør, men det ble bare med en prøvetur rundt Bragdøya der vi fikk prøvd båt og motor. Båten sprang lekk og motoren gikk ikke helt som

den skulle. Pumpen som normalt pumper eksos tilbake til trykktanken virket ikke. Høyt trykk på tanken må vi ha for å kunne starte motoren.

Vi hadde også en plagsom lekkasje som vi måtte gjøre noe med. Båten ble satt opp på slippet der den ble drevet på nytt og nå ble den tett.

Verre var det med pumpen. Mye grubleri og tankearbeid for å finne ut hva som var galt med den. Det finnes ikke manualer for semidieselmotorer på Google, men det finnes selvfølgelig noen på øya som kan mye om semidiesler. Det ordnet seg vel.

Hilsen Sverre, ansvarlig for Pil.

Nyhetsbrev fra Bragdøya kystlag

Grønningen i vinterdvale

Grønningenentusiaster tilbrakte en magisk solskinsdag i oktober med å feie unna siste rester av sommergjester både ute og inne. Grønningen er rengjort og ryddet for vinterdvale etter en aktiv Norgesferie-sommer med mange besøkende i paradiset ytterst ute. Takk for innsatsen.

Andungen

Vi har kjøpt en andunge, men har forståelse for at noen i kystlaget synes det er tungt å gå til innkjøp av en plastbåt. Vi i styret så imidlertid fordeler med kjøpet. Vi har hatt veldig utvikling på seilinga i år, både for skoleelever og medlemmer. Fordelen med en moderne båt er at vi kan lære om trimming på en bedre måte, og vi tror at denne kunnskapen er lettere å overføre til en tradisjonsbåt etter at man har sett hvordan det virker i praksis.

Modellen er godt utbredt i Oslofjorden. Den har vært varemerke for den maritime leirskolen på Børsholmen der Mattis var initiativtaker. Båten ble konstruert i 1944, og i 1972 ble den første støpt i plast. Da brukte de den siste trebåten som plugg til forma.

Vi kjøpte Andungen i Horten og hentet den en søndag i begynnelsen av oktober. Seil og rigg er forholdsvis ny. Skrog og dekke er litt slitt og må fikses. Den kostet bare kr 8000.- Båten står på brygga og er åpen for den som vil ta en titt innenfor presenningen.

Nyhetsbrev fra Bragdøya kystlag

Så er det på an igjen ... og det kommer sjelden som en overraskelse

Det er underlig med årstidene. Det samme skjer hvert år. Båtene må på land og dekkes til, motorer må sikres mot frost og utstyr som seil og rigg må pakkes ned og merkes. Vi har arrangert kurs i «Tildekking og vinterkonservering», og det virker som om kursdeltagerne synes det var ok. Det er lite sure fjes for at vi nærmer oss vinter og mørke.

Nyhetsbrev fra Bragdøya kystlag

Ovnsprosjekt i Fiskegruppa

Redaksjonen har lenge undret seg over hva de driver med på siden av Saltebua. Når de ikke forteller noe har ryktene sagt at det muligens er ei varmetue eller ei badstue. Vi vil avkrefte det nå for framtiden. Dette er et prosjekt i Fiskegruppa, og det er en røykeovn for fisk, og alt annet som kan varmrøykes.

Det er ennå ikke servert noen smaksprøver av røyget makrell fra denne ovnen. Vi får skylde på koronaen, og vente i spenning.

Hva skjer

KORONATILTAK FORLENGES

Tiltakene vi innførte tidlig i november forlenges foreløpig ut 2020. Dette gjøres på bakgrunn av regjeringens nasjonale smitteverntiltak. Det innebærer at alle felles arrangementer, inkludert medlemskveldene, avlyses inntil videre.

Rutebåten på dagtid går som normalt.

Husk å ta hensyn til smittevernreglene. Ikke ta turen til Bragdøya dersom du er syk eller har symptomer. Vær nøye med håndvasken, og hold avstand til andre.

SE OGSÅ KYSTLAGETS HJEMMESIDE FOR OPPDATERT INFORMASJON.

